

ПРОТОКОЛ

№ 1480

гр. Варна, 05.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иванка Д. Дрингова

Членове: Ивелина Влагова
мл.с. Христо Р. Митев

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
Сложи за разглеждане докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20233100501259 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:16 часа се явиха:

Въззивникът Т. К. Т., редовно призован, явява се лично. Представява се от **адв. С. Д.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемият В. Н. Ф., редовно призован, явява се лично. Представява се от **адв. Ф. Д.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА

Въззивната жалба и отговорът са докладвани с Определение от закрито заседание № 2648/06.07.2023г.

Адв. Д.: Поддържаеме въззивната и частната жалба, оспорваме писмените отговори. Нямаме възражения по доклада на делото, запознати сме.

Адв. Д.: Оспорвам, както въззивната жалба, така и частната жалба, поддържам писмените отговори. Нямам възражения по доклада на делото.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представеното в с.з. на 07.12.2022г. писмено доказателство – медицинско удостоверение № ЛАК116/18.03.1971г., издадено от д-р В. – началник на Отделението за диспансерно наблюдение на психично

болни към ДКС „Св.Марина“ гр. Варна, приложено към корицата на гр.д. № 2060/2021г. на ВРС.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствения материал, представените от В. Ф. в с.з. на 07.12.2022г. писмени доказателства, както следва: удостоверение за наследници на А. К. Д. /л/ 114 от папката на ВРС/; удостоверение за наследници на З.ЙО.З. /л.124 от папката на ВРС и нотариален акт № 147, том 9, део № 232/12.08.1987г. /л. 120 от папката на ВРС/.

Въззивникът Т.: По частната и въззивната жалба, имам някои допълнения и уточнения.

Решението на ВРС с № 260031/2023г. по гр.д. № 2060/2021г., е постановено в нарушение на чл. 104, ал. 4 от ГПК, след като същото е подсъдно на Окръжен съд. Съгласно чл. 293, ал. 3 ГПК, е следвало съдът да си направи отвод на осн. чл. 22, ал. 6 от ГПК, делото е върнато от ВКС и следва да се гледа от друг състав.

Съгласно определение № 311/2022г. на ВКС, постановеното произнасяне по чл. 31, ал. 1 от ЗЗД, е непререшаемо и ново разглеждане от въззивния съд е недопустимо.

На следващо място, записаното в протокола: „Като се разведоха му казах да се маха“, да стане: „Му казали да се маха“, след като в протокола от 07.12.2022г., е записано „Съпругата му казала напусни жилището, то вече не е твое“.

Искът за обезщетение на неимуществени вреди, както е видно от приложеното нотариално заверено за съдебно заседание на 15.02.2023г., становище е във връзка с опита на В. Ф. да ме злепостави пред съда, с абсурдното при постановените решения на ТЕЛК за тежко протичане на душевно заболяване, по твърдение, че семейните проблеми на брат ми са започнали от моето действие за пенсионирането му по болест.

Свидетелските показания на Р.К., разкриват алчността и наглостта на сем. Ф.еви. Нямам покой от това, че сме станали жертва на безчовещина от порочни лица. Продължаващите с години дела, болките в гърдите ми се усилват дори и при малки усилия, от делата завадени от мен и от баща ми за имота на болния ми брат, близките ми се отчуждиха, избягват ме познати, чувствам се отчаян. Затова, съгласно тълкувателно решение № 1/27.04.2022г. по т.д. № 1/2020г. на ВКС, ответникът следва да понесе последиците от деянието си. Този иск е предявен преди даване ход на устните състезания, т.к. се оспорва се от ответника, че не съм имал право на този иск, аз имам становище, че този иск не е даден преди хода на устните състезания и е даден във връзка с негови произнасяния в хода на делото.

Моля да приемете, освен медицинското удостоверение с ЛАК 116/1971г. от ДКЦ „Св.Марина – Варна“, приложените с исковата молба доказателства за болестта на Д., които не бяха прието от ВРС, а те са с исковата молба, както и нотариален акт № 291/1992г. С оглед доказване вредоносното присъствие около това семейство и на адв. Р.К., и в последствие нотариус, прилагам генерално пълномощно на ответника от 1992г., нейна молба на Р.К. до психиатричен диспансер, във връзка дееспособността на Д..

СЪДЪТ разяснява на въззивника Т. Т., че с определение от закрито заседание №

2648/06.07.2023г. се е произнесъл по доказателствените искания.

Въззивникът Т.: Вие приемате само свидетелството от психиатрията, обаче районен съд не приема всички други доказателства, които са приложени към исковата молба още в началото, това е записано в решението, и Ви моля да обърнете внимание. Става дума за тези доказателства, които са приложени още с исковата молба от 2001г.

Адв. Д.: Доверителят ми има предвид нотариален акт от 1992г.

Въззивникът Т.: Съдията във ВРС не прие доказателствата, които са към исковата молба, например за болестта му от 1971г., за принудителните лечения, които са назначени от Окръжен съд за проявите му, прегледа, който е направен 1993г., че иска да не знае за продажбата, която той си осъществи. В исковата молба са изредени. Тези доказателства, които са с исковата молба съдът не прие, Вие приемате ли ги?

Адв. Д.: Моят доверител има предвид нотариален акт от 1992г., който е приложен към исковата молба и най-вероятно медицинско удостоверение от 2005г.

Въззивникът Т.: Да, това имам предвид, както и всички други доказателства, които са по исковата молба от 2001г., те са изредени всичките, съдията отказа да ги приеме, изрично пише, че не приема допускането на тези доказателства, т.е. не прие никакви доказателства за заболяването на моя татко.

Адв. Д.: Това, което е поискано по жалбата е прието, друго няма.

Въззивникът Т.: Има протокол и аз после тези неща ще ги видя.

Адв. Д.: По доказателствените искания, пак искам да уточня, че имаше искане в жалбата на адв. Д. за приемане на един документ, съдът се е произнесъл като го приема.

Въззивникът Т.: Аз съм подал също въззивна жалба и там съм написал тези неща, че тя не е приела доказателствата.

Адв. Д.: Но няма искане за приемането им. Няма да сочим други доказателства.

Адв. Д.: Поддържахме всички депозираните жалби.

СЪДЪТ, във връзка с изявлението на въззивника Т. Т. намира за уместно да укаже на същия, че изменение или допълнение на неговите въззивни жалби, след изтичане на срока за тяхно депозиране, е недопустимо и същите не могат да бъдат допълвани с нови изявления и доводи.

По отношение на доказателствените искания, които са релевирани във въззивната му жалба срещу основното решение по делото, **СЪДЪТ** се е произнесъл в закрито заседание с постановеното определение, поради което към момента не са налице основания за ревизиране на същото.

Адв. Д.: Представям списък на разноските, които претендираме.

Адв. Д.: Представям списък на разноските. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Въззивникът Т.: И аз представям разноски.

Искам да представя на съда нови доказателства, а именно генерално пълномощно по отношение на адв. Р.К., документ за преглед и лечение от 13.08.1992г. от психиатър д-р Р., искане от адвоката за назначаване на Комисия по психиатрия, както и банковата ми сметка. Представям копие за другата страна.

Адв. Д.: Нямам информация да са представени по делото тези доказателства.

Въззивникът Т.: Тези доказателства до сега не са представени на съда. Адвокат, а и след това вече станала нотариус Р.К., беше свидетел на господина пред районен съд, там тя изнесе някои лъжи, затова прилагам тези доказателства и ще уточня защо. Та тази нотариус Р.К. е поверена на Ф.еви, тя твърди в съдебно заседание на 15.02.2023г., след като е поискала документ за недееспособност от Психиатричната комисия, който не представя на нотариуса от 1992г., че Д. е бил способен да разбира и ръководи действията си. През 1999г. като нотариус тя изповядва сделка за трети етаж, който е нищожен поради това, че не е вписан месец и съдът го обяви за нищожен. През 2003г. издава констативен нотариален акт на ответника Ф., че е собственик на целия имот, след като предният неин нотариален акт е нищожен. Това представлява свидетелката Р.К.. В тази връзка представям тези доказателства, с които показвам нейния облик – генерално нотариално пълномощно, Ф. знае, че е болен психически, отива в психиатрията да от комисия документ, т.к. психиатъра изказва съмнение в съС.ието му, защото казва: „Искам да сключа договор, за който баща ми и брат ми да не знаят“, поради което психиатърът иска комисия. Тя отива в комисията, вероятно отговорът на комисията не я удовлетворява и прилага еднолично удостоверение от някакъв психиатър.

Представям ги днес, защото в съдебно заседание разбрах кой ще бъде свидетел, след делото се реши, нямаше друго заседание.

Адв. Д.: Това са доказателства, които вече са представяни и по другите дела, не са новооткрити.

Въззивникът Т.: В съдебно заседание се яви Р.К. и след като делото е решено аз не можах да ги представя, затова ги представям сега. Всички тези други дела са гледани от Районен съд, Окръжен съд и ВКС, Вие отново сте ги изискали, какво е представяно и какво не, за сведение на съда ги представям отново, като мисля, че генералното пълномощно не е било представяно.

Адв. Д.: Доверителят ми сега ми припомни, че са представяни по гр.д. № 4545//2005г., поради което са преклудирани тези доказателствени искания, няма данни да са новооткрити, следвало е да непосредствено представят след събиране на гласните доказателства или с въззивната жалба.

Въззивникът Т.: За сведение ги приемерте, за да не ровите по другите дела.

СЪДЪТ по доказателствените искания на въззивника, намира искането за приемане на три броя писмени доказателства за преклудирани, доколкото от изложените доводи става ясно, че същите се представят за опровергаване на свидетелските показания на Р.К., които са събрани в последното съдебно заседание, проведено пред ВРС. Тези доказателства е

следвало да бъдат представени с въззивната жалба от въззивника, след изтичането на срока за депозиране на въззивна жалба, правото да иска приобщаване на същите доказателства по делото е преклудирано.

Воден от гореизложеното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за приемане на представените от въззивника в днешно съдебно заседание писмени доказателства, а именно: генерално пълномощно от 19.08.1992г.; медицински документ от 13.08.1992г.; ЛАК № 116/18.03.1971г. и искане за назначаване на Психиатрична комисия от 14.08.1991г.

ДА СЕ ПРИЛОЖАТ към корицата.

Въззивникът Т.: Не е истина това, което съобщихте току що в определението, това, че не са представени в срок, след като свидетелката дава някакви показания, аз не мога веднага да ги дам. Чух Ви какво казахте и съм ги посочил в жалбата си. Аз ще обжалвам тези недопустими Ваши разсъждения, ще ги обжалвам, просто Ви казвам.

Адв. Д.: Нямам искания по доказателствата.

Адв. Д.: Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ намира, че следва да бъдат приети представените от страните списъци с разноски, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА по делото представените от страните в днешно съдебно заседание списъци на разноските и доказателствата за извършването им.

Предвид становищата на страните и отсъствието на направени доказателствени искания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Въззивникът Т.: Този номер с насрочени за деня други дела ми е известен, но аз искам да кажа на съда някои неща, искам да го чуете от мен лично, и след това да го чуя на записа на протокола, който ще искам да ми бъде заверен.

Решението на ВРС е незаконосъобразно. Първо продажбата на 30кв.м. от общо 60кв.м. застроена площ от втори етаж на жилището на ул. „Д.“ ***, включващо две стаи, антре, пералня, баня, тоалет и стълбище, 1/8 от дворното място и 1/8 от подобренията, обективизирана в нотариален акт № 41, том 3, дело № 791/1983г. е нищожна поради липса на предмет при невъзможността за обособяване на самостоятелен за ползване жилищен обект. Съгласно чл. 574 ГПК, нотариусът не е имал право да изповяда сделката поради правна невъзможност по чл. 26, ал. 2, предл. 1 от ЗЗД. Изразяваща се в нормативно уредени забрани при липса на необходимите обособени части, съобразно изискванията на действащия устройствен закон, прието императивно и с тълкувателно решение № 3/2014г. от

28.06.2016г. на ВКС. С това решение се е мотивирал с решение № 321/2019г по гр.д. № 4729/2018г. Сливенски районен съд, относно нищожност на главната вещ за самостоятелна част за ползване, то е потвърдено от Сливенския окръжен съд.

Адвокатът на ответника Д., твърди, че иска за обявяване нищожност на договора поради невъзможен предмет се отнася за ид.ч. от имота, при което въпроса за реалната му поделяемост бил неотносим към спора. При тази несъстоятелна аргументация би следвало при подобен съдебен процес в Съединените щати срещу Т. да бъде глобена тази адвокатка.

В мотивите си ВРС в противоречие с материалния закон чл. 202 ЗУТ и практиката на ВКС в тълкувателно решение № 3, че продажбата на необособено за самостоятелно ползване жилище е нищожна, приема, че договорът не е невъзможен предмет и независимо от невъзможността за реално разделяне на две самостоятелни жилища, и прехвърлянето на право на собственост на ид.ч. от жилище било валидна сделка, но не сочи доказателства на ВКС в тази насока. Намира искът за неоснователен.

Като още една причина за исканата отмяна е и накърняването на добрите нрави с осн. чл. 26, ал. 1 предл. 3 от ЗЗД. Твърдя, че с оглед невярната данъчна оценка през 1983г., платената сума от 180лв. за половината от жилище в идеалния център на курортния Варна е явно неизгодна. Данъчната оценка през 1980г. е 7000лв., а през 1992г. за половината от имота е 11 000лв., т.е. за целия имот е 22 000лв., видно от нотариален акт № 281, който съдът не прие. Елементарно изчисления ако се направи ще се види цена над 25 пъти по-ниска от реалната. Мотивът, че след като не е налице нулева престация не следва да се приеме за накърняване на добрите нрави, което противоречи на приетото в определение № 257/2015г. по гр.д. № 1286/2015г. на ВКС, ГО, 2-ро отделение, накърняване на добрите нрави при 16 пъти по-ниска цена от средната пазарна цена е накърняване на добрите нрави. При това купувачът - син, се е възползвал от неравностойното положение на баща си. С решение № 615/15.10.2010г. по гр.д. № 1208/2009г. на ВКС, дори при 12 пъти по-ниска от действителната цена се приема за накърняване на добрите нрави.

Известното на съпругата Запрянова душевно заболяване на Д., с промяна на личността и болестно повишена внушаемост, позволява на група недобросъвестни общински служители, адвокати, вещи лица и нотариуси да осъществят процедури по „законно“ лишаване на безпомощния болен човек от жилището му. Особено съществена роля играе доверената на Ф.еви адвокат и последствие нотариус Р.К.. Както изтъкнах 1972г. е искан документ, който не е представен на другия нотариус, 1993г. постановява нищожен нотариален акт и 2003г. постановява издаване на констативен нотариален акт, че Ф. е собственик на целия имот. При всички тези известни факти, като се позовава на принципите на равенство и взаимно уважение, съгласно СК, със съмнение на психиатър и искане на Д., че иска аз баща ни да не знаем, че иска да продава жилището си, тя иска да бъде присъди на нея, въпреки правото на брат ми на доживотно ползване.

Съдията необосновано приема отсъствие на накърняване на добрите нрави и отхвърля като неоснователен този иск.

На осн. чл. 235, ал. 3 от ГПК, пояснявам, че допълвам този иск за накърняване на добрите нрави и с претенция за претърпени неимуществени вреди.

СЪДЪТ прекъсва пледоарията на въззиваемия Т. Т., като му обръща внимание, че изложеното от него не представлява становище по съществото на спора.

Въззивникът Т.: Поразен съм, че моето семейство е станало жертва на безскрупулни лица, имат жилище, обещават че ще се грижат за брат ми, но след това го изгонват от жилището. Аз му купих това жилище, след това още едно ли трябваше да му купя?

Както винаги се прави съдът все няма време, не искам да Ви засягам, но само за сведение да кажа, че четох в интернет мнения на граждани, във връзка с това имаме ли право на запис на съдебното заседание, един от тях казва, че варненските окръжни съдии, така и така..., да имате предвид и тези забележки.

Адв. Д.: Желая да се отмени обжалвания съдебен акт, да ни присъдите сторените разноси за двете инстанции. Моля да ми бъде даден срок за представяне на писмена защита.

Адв. Д.: Моля да постановите решение, с което да потвърдите актовете на РС-Варна, като в резултат на това ни присъдите разноси в производството.

Предявеният иск за сключен договор с невъзможен предмет е неоснователен, т.к. обект на атакуваната сделка е ид.ч. от целия имот, което несъмнено представлява самостоятелен обект на собственост и няма законова пречка да се прехвърлят ид.ч. от този обект.

Неоснователна е и претенцията за нищожност на договора, поради накърняване на добрите нрави.

В настоящото производство въззивникът на спор, че по сделката е платена сума, равна на данъчната оценка на имота. Неоснователно се твърди, че данъчната оценка била многократно по-ниска от пазарната стойност на имота. Моля да имате предвид, че в периода от 1973-1990г. сделките в страната, с изключение на някои малки населени места, са се подчинявали на режима на глава Втора от ЗЗГ, при който беше недопустимо да се договаря продажна цена, която надхвърля определената нормативно оценка на имота. По делото няма данни за друга нормативно определена оценка на този имот, освен данъчната му от 1980г. и от 1992г., за които говори въззивникът, няма посочена данъчна оценка, а е посочена тарифна такава и по наредбата за цените на недвижимите имоти.

По делото няма данни З. Д.а да е убеждавала, още по-малко да е принуждавала съпруга си да ☐ прехвърли ид.ч. от имота, напротив, установи се, че сделката е сключена по настояване на Д.. От друга страна евентуално оказано давление върху продавача би се отразило на валидността на неговото съгласие По отношение на валидното му съгласие има влязло в сила решение по друго дело, освен това производството по настоящото дело беше прекратено, в частта, по иска за нищожност, с краен съдебен акт на ВКС.

По делото не се събраха данни за прояви на заболяванията на Д. в периода на

сделката, сочи се на невъзможност ръководи и разбира действията си. Това медицинско удостоверение от 1971г. е издадено 12г. преди сключване на сделката, като същото не съставлява доказателство за съС.ието му към 1993г.

Моля да ми бъде даден срок за писмена защита. Моят доверител иска също да каже някои неща на съда.

Въззиваемият Ф.: За съжаление Т. Т. сочи избирателни факти, защото към 1983г. данъчната оценка е 300лв., през 1987г. данъчната оценка на целия имот е 200лв., а през 1992г. е вече продажна цена, която е въз основа на цените, които са се движили по това време. Била е по-голяма цената, защото 1987г. имотът беше укрепен, там се набиха едни релси, т.к. беше стара възрожденска къща, която е била паметник на културата и във връзка с факта, че е в много лоши съС.ие □ се отнема статуса на паметник на културата и след това държавата направи едно укрепване, като заби около 19 релси под постройката.. Знам за тези факти, защото трябваше като се започна целия строеж от ниво над партерен етаж, което не беше моя собственост, ние стъпихме там и трябваше да леем плоча, тогава видяхме, че са поставени тези релси, които са набити съществуват там.

По отношение на Р.К., в интерес на истината тя представляваше мен и г-н Д., истината е, че в пълномощното бях упоменат само аз, т.к. тогава работих в чужбина.

Другото, което искам да каже, никой не е гонил брат на Т. от жилището, той има доживотно право на ползване на имота и до края на живота си беше там. Майка ми след като се разведоха с г-н Д., майка ми беше принудена да излезе от имота, а Д. остана в имота до смъртта си през 2005г.

Въззивникът Т. /реплика/: Към 1992г. данъчната оценка на половината от имота е 11 000лв, за това ВРС не иска да приеме този нотариален акт.

В хода на развода и в решението на съда за развод, изрично пише, че З. Запрянова иска да □ се присъди на нея жилището. Брат ми няма друго жилище, аз съм му го дал, т.к. той е болен. След като стана развода имаше експертиза на психиатър, че е невменяем, имаше жалби от наематели, че той им пречи, подадох жалба в прокуратурата и той беше принудително приет в психиатрията на лечение, полицаите са го пребили и там почина от тромбоза.

Не знам дали ще приемете на щатите това решение за глоби на адвокатите, ама трябва да глобяваме тези лъжливи.

По отношение на нот. Р.К., изрично се каза 1992г. тя иска документ за дееспособност, но не представя решение на комисия, а на някакъв случаен корумпиран психиатър. През 1999г. издава друг нотариален акт за продажба на целия имот, който е обявен за нищожен от съда, т.к. няма дата, въз основа на този акт същата нотариуска издава констативен нотариален акт, че Ф. е собственик и брат ми му казва пак същото - „Ти нямаш решение“. Това съм го записал в моето становище.

СЪДЪТ дава възможност на страните да представя писмена защита в десет дневен срок от изготвянето на протокола.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:01 часа.

Председател: _____

Секретар: _____